

STANDARD DYRKNINGSVEJLEDNING

FOR

STREPTOCARPUS HYBRIDER

Foto: floradania.dk

	Streptocarpus hybrider
Botanik	<p>Familie: Gesneriaceae</p> <p>Hjemsted: Streptocarpus arterne stammer alle fra Øst- og Sydafrika.</p>
Sorter	<p>De første botaniske arter blev indført i England i slutningen af 1800-tallet, og kort tid efter foretog man de første krydsninger i bl.a. Kew Gardens. Dette arbejde blev senere videreført i Tyskland.</p> <p>På John Innes-Institutet undersøgte man i trediveerne farvernes nedarvningsmønster, og herved fandt man bl.a. sorten 'Constant Nymph'. Igennem en periode på ca. 10 år kom fra John Innes-Institutet adskillige nye mangeblomstrende sorter i forskellige farver, men ingen af disse sorter blev udbredte på Kontinentet. Sidst i 60-erne blev der på Wageningen udført bestrålingsforsøg med 'Constant Nymph' og en del mutanter opstod, bl.a. 'Purple Nymph', 'Blue Nymph' og 'Cobalt Nymph'.</p> <p>Senere blev der hos Bach, Fleischle og Schneider, alle Tyskland, Keller i Schweiz, van Dijk og på Wageningen, begge Holland, udført et stort forædlingsarbejde.</p> <p>De frembragte hybrider er næsten alle sterile og formeres derfor vegetativt. En enkelt frøformeret sort er det dog blevet til, nemlig den engelske F1 hybrid 'Concorde'.</p> <p>Målet for forædlingen er bl.a. mindre (kortere) blade og flere blomster. De fleste forædlere ønsker desuden planter, som kan vokse ved relativt lave temperaturer (15-16°C). Keller ønsker, i modsætning hertil, planter som kan tåle sol og høje temperaturer (25-30°C) uden at miste farven.</p> <p>Kontakt småplanteleverandør om oplysninger omkring sorter.</p>
Formering	<p>Frøformering:</p> <p>Frøet sås ved 22-24°C i ren eller meget svagt gødet sphagnum. Frøet er lysspirende, så det dækkes ikke, men beskyttes mod sollys.</p> <p>Stiklingeformering:</p> <p>Der findes i princippet 2 metoder:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bladet deles på langs ved at midterribben, hvorefter snitfladen stikkes ½-1 cm ned i et porøst stikkemedium. 2. Et udvokset, ikke for gammelt blad deles på tværs i 3 cm lange stykker, som stikkes ½-1 cm ned i stikkemediet. Bladbasis og bladspids kasseres (2-3 cm). <p>For begge metoder gælder:</p>

	<p>Der stikkes i <u>let</u> gødet, kalket sphagnum, pH ca. 5,5. Stikkebedet kan dækkes med plast (med huller), og ved kraftig indstråling skygges.</p> <p>Temperatur (luft og bord) ca. 20°C.</p> <p>Hvis første formeringsmetode anvendes, prikles planterne (3 småplanter sammen) i kasser 8-9 uger efter stikning, og pottes 5-6 uger senere.</p> <p>Denne formeringsmetode giver en kulturtid, som er 4-5 uger længere end formeringsmetode 2, men ved at stikke halve blade får man flest planter pr. blad.</p> <p>Formeringsmetode 2 er specielt udviklet til de meget smalbladede typer, hvor der ikke vil være meget af bladet over jorden, hvis snitfladen stikkes 1 cm ned i stikkemediet.</p> <p>Metoden kan imidlertid udmærket anvendes på de mere bredbladede typer.</p> <p>Hele klumpen af småplanter pottes ca. 8 uger efter stikning. Ved denne formeringsmetode udvikles småplanterne lidt hurtigere end ved den traditionelle metode, men der kræves flere moderplanter.</p> <p>Vævsformering bruges også.</p>
Potning Pladsforbrug	<p>Der pottes i 10-11-12 cm potter, afhængig af sort, i en letgødet, kalket sphagnumblanding, pH ca. 5,5.</p> <p>Slutafstand: 25-50 planter pr. m², afhængig af sort.</p>
Klima	<p>Temperatur:</p> <p>Temperaturen er meget afhængig af lysmængden, så ved lav lysintensitet kan temperaturen sænkes, dog ikke under 15-16°C, da kulturtiden så bliver for lang.</p> <p>For høj temperatur ved for lav lysintensitet giver for lange blade og kan forhindre blomsterdannelse. Mens blomsterne springer ud, må temperaturen ikke komme under 15°C.</p> <p>Luftfugtighed:</p> <p>Høj relativ luftfugtighed, men der må ske en regelmæssig udskiftning af luften (luftbevægelse), så planterne har mulighed for en vis fordampning. Ellers dør de af ilt- og næringsmangel.</p> <p>Skygge:</p> <p>Ved kraftig indstråling, også om foråret, skygges.</p>
Blomsterinduktion	<p>Planten er daglængdeneutral, det er lysintensiteten, som afgør blomstringen. Naturlig blomstring er fra ca. 1. marts til ca. 15. september. 15°C giver det største antal blomster,</p>

	men 18°C og 6000 lux i 16 timer giver det bedste resultat, d.v.s. kort kulturtid og mange blomster.
Vand Gødning CO₂	<p>Vanding: Efter 4-6 mm fordampning, ind til potteklumpen er gennemvandet.</p> <p>Planterne må ikke tørre helt ud, men planter, som holdes meget våde, blomstrer senere end planter, der har en god afdræning.</p> <p>Gødsning: Streptocarpus tåler ikke for høje ledningstal (det bør være ca. 2,0), hvorfor der vandes med 0,5-1 promille blandingsgødning sammensat i forholdet:</p> <p style="padding-left: 40px;">N : P : K : Ca : Mg 100 : 18 : 220 : 60 : 15 + mikronæring</p> <p>Lv. 1,3 - 1,7.</p> <p>CO₂: En koncentration på 600-800 ppm giver kraftigere vækst, men om blomstringen fremmes vides ikke.</p>
Skadegørere	Pythium, Phytophthora Meldug Lus Mellus
Moderplanter	Hvis man selv ønsker at formere Streptocarpus, må man have et moderplantekvarter bestående af udvalgte, gode planter.
I øvrigt	Småblomstrede sorter tåler bedre transport end storblomstrede. De første (spredte) blomsterstilke fjernes, hovedfloret kommer i anden omgang. Ved afstandsgivning fjernes de første 2-3, smalle blade
Litteratur	Hentig, W-U.v., 1979: Streptocarpus zur Vermehrung von Hybride. Gb + Gw (6) p. 126-128. HRK, 1982: Streptocarpus-Hybriden: Herkunft, Zuchtung und Sortiment. Der Gartnebau (46) p. 1865-1877. Pedersen, J. Storm, 1980: Streptocarpus - en mulighed? Gartner Tidende (46) p. 681.